

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

ne per fidem, eodem momento eadē fides accipit Spiritum Sanctum, qui statim accendit & operatur suos fructus.

CAPVT VIII.

ARGVMENTA.

1. *Quomodo fides vera solum attendit & ponderat promissiones, & illis assentit in re iustificationis:*
2. *Quomodo leges, opera, caremonia ac ritus extra estimationem iustificationis seruati, non nocent, nec derogant fidei.*
3. *Quid sit excidere à Christo & fide.*

Fides est aliud nihil, nisi assentiri promissionibus Dei, & contentari illis, non aliud medium querens iustitiæ & salutis quam quod Deus proposuit & obtulit, id est, Christum, propter quem vult nobis misereri gratis, Roman. 3. Hoc sic statuit & promisit quare per nullam aliam rem aut medium acceptari potest iustitia & salus, nisi illo quod Deus statuit & proposuit. Sic dedit vnigenitum suum, vt omnis qui in illum credit, non pereat, sed habeat vitam æternam. Nostra ergo opera non sunt media, per quæ Deus promiserit se nobis misereri: sed bonitas illius & Christus, propter quem promissa est gratia. Hoc fides certò tenet & credit, attendit & ponderat. Magna ergo res est, credere diuinę promissioni, ac illi tribuere vim effectiuam iustificationis.

Insuper Christianum facit hæc Fides, quòd credimus diuinę promissioni, scilicet quòd propter Christum acquirimus per fidem iustificationem & vitam æternam. Hoc etiam vbique docet scriptura nos propter Christum exaudiri, esse gratos Deo Patri, esse filios Dei, & hæredes regni Dei, Ioann. 16. & Ioann. 1. Rom. 8.

Rom. 8.

Rom. 8. Non ergo facit Christianum traditio, leges, ceremoniæ, neq; cibus vel potus aut vestitus, neque masculus, neq; fœmina, Galat. 3. Sed fides illa in Christum, credere diuinæ promissioni & verbo Dei, facit Christianum: opera pia & obedientia præceptorum, declarant & testantur bene Christianum: sed illa fides in promissionem Dei, facit Christianos.

2. Quia fides nos facit filios Dei, & quatenus placeamus Deo, eaq; in Christo viuimus, & in spiritu ambulamus coram Deo, credentes quoniam propter Christum ex misericordia & gratia saluamur, in illum solum totum negotium salutis nostræ transferentes: hoc dum spiritu & corde agimus in fide, nihil nocent leges, ceremoniæ, varij ritus, fidei in Christum, quia illis non tribuimus salutem. Ideò Euangelium dum hic in corpore viuimus, sinit nos vti moribus & legibus ac ceremonijs omnium Gentium, sicut Cibus, Potu, Aëre, Sale, Pluuia, & cæteris vitæ necessarijs ad vitam corporalem. Sic Abraham, Dauid, Iob & similes placebant Deo fide in futurum Messiam: etiam erant Deo grati, & fide coram eo ambulabant, habebant & Spiritum sanctum. Sic Loth habitabat cum Sodomitis, Genes 19. Cum illis utebatur cibo & potu ac ritibus & legibus terræ, attamen spiritu & fide vivebat Deo. Sic hodiè Christianus qui fide placeat Deo, & habet Spiritum sanctum, interim dum viuit in hoc corpore, moribus & legibus præsentibus, quibus cum viuit, vti potest sine periculo conscientie. Sic Paulus 1. Corint. 9. inquit: Omnibus omnia factus sum, omnium me seruum feci, vt lucrifacerem omnes: cum Iudæis utebar Iudaicis ritibus & legibus, cum gentibus ritibus eorum, cum infirmis erā infirmus. &c. hoc nihil nocuit fidei suæ qua Deo vivebat. Christianus enim duplicem vitam habet: primò spirituales, qua in fide Iesu Christi consistit, qua credimus nos saluari ex misericordia Dei propter Christum

Christum, Philipp. 3. Nostra conuersatio in cælis est. hæc vita cōsistit in fide, timore, dilectione Dei, in fructibus Spiritus sancti, ad Galat. 5. Rom. 14. Regnum Dei non est cibus & potus, sed est iustitia, pax & gaudium in Spiritu sancto tales nouit Deus, qui sic in Spiritu uiuunt, qui sunt eius. Est quoque alia vita Christiani, scilicet corporalis, qua uiuimus in corpore, & cum hominibus utimur legibus, ritibus, ac cæremonijs tanquam pædagogia, & disciplina qua coercentur carnales, 1. Timot. 1. Lex posita est iniustis & adulteris. Et hæc corporalis vita, siue leges & ritus, non impediunt alteram, id est, spiritualem vitam, qua soli Deo uiuimus. Nam Euangelium non est mundana politia, sed est vita spiritualis in fide, regnans coram Deo: attamē sinit hinc uti legibus omnium gentium, & iubet etiam obedire magistratui, Ro. 13. & illorum creaturis, id est, ordinationibus, ritibus, legibus & præceptis. Igitur Euangelium & fides benè secum patitur leges, ritus, & cæremonas, si in debitum finem ordinantur.

Apostolus increpat Galatas, quòd à Christo exciderint, inquiens Galat. 5. Si in lege iustificamini, id est, uultis iustificari, euacuati estis à Christo, à gratia excidistis, & 1. Timoth. 4. inquit futurum, ut quidam discessuri sint à fide, attendentes spiritibus erroris: sed excidere à Christo, à gratia & fide Christi, est iuxta mentem Apostoli, quandò hoc tribuitur cultibus, operibus, cæremonijs, traditionibus, legibus &c. quod Christo debetur: nempè dum illis tribuitur remissio peccatorum, & iustificatio coram Deo. Hoc enim soli Christo debetur, propter hunc Deus Pater promisit se nostrì misereri uelle, & non propter opera, leges, ac traditiones nostras. Ideò perniciosus error est, tribuere his legibus & cæremonijs iustificationem, quamuis semper error iste hæsit in mundo, nec Prophetæ, neque Christus aut Apostoli poterant

C

poterant

poterant in toto eradicare illum errorem.

Sic Iudæi doctrina iustificationis plurimum offerebantur, quando correcti à Prophetis & Doctorebus, quòd legi tribuebant iustificationem, & quòd per opera legis consequerentur remissionem peccatorum, & quòd hac fiducia suæ iustitiæ, cultum cumulabant & sacrificia. Ideò occidebant Prophetas, Christum & Apostolos, obstinati in hoc errore. Tales igitur euacuantur à Christo, à fide discedunt: volentes suam iustitiam statuere ideò Dei non erant capaces, Rom. 10.

CAPVT IX.

ARGVMENTA.

1. *Quid significet hoc verbum Gratia, & quid sit.*
2. *Quibus detur.*
3. *Quomodo sit causa, quòd omnia opera nostra Deo placeant, & sint meritoria.*

Hoc verbum, gratia, largè significat auxilium Spiritus sancti, seu actionem diuinam in nobis: & sic accipimus gratiã, in nobis: & sic accipimus Gratia, quando dicimus, nihil possumus sine gratia Dei, id est, auxilio Dei. Sic orare, benefacere, esse constantem in fide, vincere pericula & tentationes &c. facimus adiutorio gratiæ Dei. Sic inquit Apostolus Phil. 4. Omnia possum in eo qui me confortat. & 1. Corint. 15. Gratia Dei sum id quod sum. Rom. 8. Ipse spiritus iuuat infirmitatem nostram. Aliquando etiam, gratia, significat largè relaxationem pœnarum debitarum pro peccatis. Et sic capimus cum dicimus: Hodie est patrocinium in hac Ecclesia, vadam vt promerear gratiam & indulgentiam, id est, remissionem